

mig saa særdeles bestemt i den Retning. Det forekommer mig kun, at det er naturligt, at naar Staten skal give Tilskud til Noget, saa maa den ogsaa vide, hvad det er, den giver Tilskud til. Det er ganske vist, at den Omstændighed, at en Højskole er stærkt besøgt, kan tale særdeles for dens Godhed; men det er dog ikke ubetinget rigtigt, og det kunde jo være, at det slet ingen Højskole var, det vides jo ikke en Gang, thi det at man kalder en Skole for en Højskole, gjør den ikke dertil. Jeg synes derfor, der er god Grund til at søge Tilhyn med Højskolerne; men jeg skal, som sagt, for Diebliffet ikke urgere dette stærkere. Det er en betydelig Sum, som det foreliggende Forslag bestemmer til Seminariene, nemlig 96,000 Kr. Hvor meget man nu end paastaar, at Sørø Akademis Midler særlig skulle være anviste til den høiere Folkeundervisning, synes det mig dog, at Uddannelsen af Skolelærere burde være en Stats sag. Tilskudet er lidt efter lidt blevet større og større; i 1850 var det 2,000 Rd., nu er det blevet 96,000 Kr. Det forekommer mig værd at overveje, om denne Sum ikke burde overføres paa Statskassen; saa vilde jeg hellere lægge en anden Sag over paa Sørø Akademi, det er omtrent 8,100 Kr., som nu opføres paa de lærde Skolers Konto, og som udgives til private Realskoler. Disse private Realskoler have ikke det Mindste med det lærde Skolevæsen at bestille. Det forekommer mig derfor høist ubilligt, at de lærde Skolers Kapital skal udrede Udgiften til disse Skoler. Jeg vil ikke være med til, i alt Fald da kun nødig, at forhøje Udgiften, og i Mar foreslaar man den forhøjet med 500 Kr. — muligvis af meget gode Grunde —, men jeg vil ikke have, at det lærde Skolevæsen skal betale det; thi der er man i Færd med at slaa ind paa den samme Vej, som man er inde paa ved Universitetet, man lader de lærde Skoler opspise deres Kapital; de have ikke Raad til at betale disse 8,000 Kr. uden at bruge af deres Kapital, og derfor har det særlig stødt mig, at man vil bebyrde de lærde Skoler dermed. — Jeg har nu udtalt mig angaaende en Del af de Poster, som findes paa Finantslovsforslaget. Jeg tror, at det vil være klart, at det bliver nødvendigt, at denne Lov kommer til at gennemgaa en nøagtig Undersøgelse, hvilket ikke kan ske, uden at Thinget i et Udvalg faar den behøvrige Tid til Drøftelse, og jeg stoler ogsaa sikkert paa, at Regjeringen vil give os den. Men jeg haaber ligeledes, at det ogsaa vil erkendes af det andet Thing, at, naar dette Thing er nødsaget til at hævde de Principer, som det altid har hævdet og altid vil være nødt til at hævde, naar det i det Hele taget vil have Ret til at eksistere, saa vil der ikke derved komme noget Misforhold; at man udtaler sig klart, bestemt og tydelig vil kun være til Gavn for begge Parter. Det er mit Haab, at det Finantslovsforslag, som nu fore-

ligger, vil komme til at undergaa mange og væsentlige Forandringer, men jeg haaber ogsaa, det vil ske med den behøvrige Moderation.

Formanden: Anden Landsthingsmand for 6te Kreds har Ordet.

W. Petersen: Jeg frasalder Ordet.

Bloug: Jeg tror, at de allerfleste af de Herrer ville have følt, at det vil være meget vanskeligt at fortsætte denne første Behandling efter de fortrinlige Foredrag, som vi have hørt af den høitærede Conseilpræsident og den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger). Jeg tror, de have udtalt det Meste af, hvad der ved denne Leilighed behøver at siges, og ihvorvel jeg erkjender min ærede Sidemand's fulde Ret til at drage Forsvarsvæsenet frem ved denne Leilighed, kan jeg dog ikke skjønne Andet, end at det er rigtigt at opsætte alle Enkeltheder til anden Behandling. Jeg rejste mig kun for at gjøre to Bemærkninger, som knyttede sig til de to nævnte Herrer's Foredrag. Da den høitærede Conseilpræsident ledte efter et Exempel, der skulde ligne den Anvendelse, der er gjort af Theatret for at fjerne en Minister, saa var det mig, som sagde: „Renten af Statsgjælden“, og han bemærkede dertil, at der var dog en Forskjel; thi der var en Afford, en Kontrakt. Jeg tror nu, det er min Pligt lige overfor den Kommune, som jeg har den Ære at repræsentere, at bemærke, at Forholdet til Theatret meget ligner en Afford siden Juni 1871. Dersom jeg som privat Mand forener mig med en anden om at bygge en Bygning, hvori der skal drives en Virksomhed, hvori begge ere interesserede, og saa jeg, som skulde bestyre Virksomheden, ophørte med den, saa vil jeg henstille, om de Herrer længere vilde betragte mig som en hæderlig og redelig Mand. Staten skal være streng i sine Fordringer; men jeg tror ikke, at Staten skal være strengere i sine Fordringer mod Andre, end den er mod sig selv, og at det ikke gaar an, naar man fornøylig har paalagt Kommunen en Udgift af 500,000 Kr. til en Staten tilhørende Bygning i den bestemte Hensigt at drive en bestemt Virksomhed i denne Bygning, saa at gaa hen og standse denne Virksomhed pludselig uden nogenformelt fyldestgjørende Grund; jeg tror, det er et Brud paa Tro og Love. Min anden Bemærkning sfer i Anledning af en Yttring af min ærede Kollega fra Kjøbenhavn, som gav en Udsigt over den Maade, hvorpaa Landstinget nu i 27 Mar har behandlet Finantsloven, idet det nemlig i 14 Mar har ladet den passere, saaledes som den kom til os, og i 13 Mar gjort Forandringer deri. Disse Forandringer ere dog slete paa en dobbelt Maade, nemlig dels derved, at enkelte Forslag ere blevne stillede ved anden Behandling, og saa har Thinget vedtaget dem; det er slet paa denne Maade i ad-